

І. В. Віштак

ПОТРЕБА СЬОГОДЕННЯ У МОДЕРНІЗАЦІЇ ОЗБРОЄННЯ ТА ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація.

Розглянуто форми збереження та розвитку науково-технічного і технологічного потенціалу оборонно-промислового комплексу України. Визначено основні сфери воєнно-технічної політики України та запропоновано способи їх подолання.

Ключові слова: військова техніка, озброєння, воєнно-технічна політика, розвиток.

Abstract.

Considered form of preservation and development of scientific, technical and technological potential of the military-industrial complex of Ukraine. The main sphere of military-technical policy of Ukraine and suggested ways to overcome them.

Keywords: military equipment, weapons, military-technical policy development.

Ситуація що створилася у нашій країні – це вже реальність, і вперше з часів проголошення Незалежності реально виникло питання: яке озброєння у нас є, з чим вести війну проти реального ворога?

Військова техніка, яка сьогодні використовується, розроблялася два десятиріччя тому, і та система захисту, яка на них стоїть, не відповідає вимогам сучасності. Тож науковці повинні створювати нові розробки.

Сучасне військово озброєння можна виготовляти і в Україні. Ми переходимо на нові стандарти. Вітчизняна промисловість здатна виготовляти якісну і більш дешевшу оборонну продукцію.

Воєнно-технічна політика України є найважливішою складовою її воєнної (воєнно-економічної) політики, повинна, бути спрямована, головним чином, на підтримання рівня технічного оснащення ЗС України в стані, що забезпечує їх високу боєздатність та готовність до виконання покладених на них функцій за призначенням [1].

Основними сферами воєнно-технічної політики України є:

- розвиток ОВТ (модернізація існуючих та розроблення нових) та оснащення ними військових формувань;
- розвиток науково-технічної, дослідно-конструкторської та виробничо-технологічної галузей оборонно-промислового комплексу (ОПК);

- військово-технічне співробітництво (ВТС) з іншими країнами;
- технічне забезпечення воєнних (бойових) дій;
- професійна військово-технічна підготовка особового складу;
- екологічна безпека діяльності у військово-технічній сфері тощо.

До основних чинників, що негативно впливають на розвиток військово-технічного співробітництва з Україною, слід віднести: орієнтацію країн ЦСЄ на озброєння та військову техніку натовських стандартів; орієнтацію виробників озброєння і військової техніки країн ЦСЄ на західні технології; недостатнє фінансування оборонних програм [1, 2].

В наші дні гостро стоїть питання потреби модернізації ОВТ. Вирішення головного завдання воєнно-технічної політики – підтримання технічного оснащення ЗС України в належному стані – залежить від низки факторів:

- потреба ЗС України в зразках ОВТ (кількісно-якісні показники);
- наявність в Україні наукової та промислової бази, а також її спроможність щодо розроблення, модернізації, серійного виробництва та капітального ремонту зразків ОВТ, що знаходяться на оснащенні ЗС України;
- наявність наукових, технологічних та виробничих зв'язків з іншими країнами світу щодо спільного розроблення, серійного виробництва, модернізації або ремонту зразків ОВТ визначеної номенклатури чи їх придбання (закупівля, лізинг тощо);
- наявність необхідного обсягу коштів для забезпечення процесів технічного оснащення ЗС України.

Цілком зрозуміло, що від того, яка в Україні проводиться воєнно-технічна та оборонно-промислова політика, залежить й рівень технічного оснащення ЗС, інших складових сектору безпеки і оборони України, розвиток та можливості ОПК, ефективність міжнародного ВТС, що, врешті-решт, визначає й спроможність самостійно забезпечити оборону національної території [2].

Для їх подолання в довгостроковій перспективі необхідно вже зараз почати реалізацію таких заходів:

1. Створення науково-технічного і технологічного набутку за рахунок проведення фундаментальних та пошукових досліджень для розроблення новітніх видів зброї.
2. Організацію ліцензійного виробництва сучасних ОВТ в Україні та трансфер технологій.
3. Розширення інноваційної складової при створенні нових видів продукції оборонного призначення та успішної реалізації нових інноваційних проектів.

4. Використання набутоків та залучення виробників недержавного сектору до проектів з розробки ОВТ тощо.

Вирішення зазначених проблем і завдань та зосередження наукового, економічного і промислового потенціалів України на питаннях технічного оснащення ЗС України та сил сектору безпеки і оборони надасть можливість суттєво підвищити обороноздатність держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Антонєць В. В. Методологічні аспекти формування вимог до систем озброєння Збройних Сил України / В. В. Антонєць, В. М. Миронович, О. В. Сафронов, С. Л. Луцик // Наука і оборона. – 2002. – № 4. – С. 52–55.
2. Стеценко О. О. Методологічні аспекти формування оперативно-стратегічних та оперативно-тактичних вимог до перспективних систем озброєння Збройних Сил України / О. О. Стеценко, О. П. Ковтуненко, І. С. Цибулько // Наука і оборона. – 2001. – № 4. – С. 46–54.

Віштак Інна Вікторівна – кандидат технічних наук, старший викладач кафедри БЖДПБ. Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: innavish322@gmail.com.

Inna V. Vishtak - Ph.D., senior lecturer of department HSS, Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia, e-mail: innavish322@gmail.com.